

Η άγνωστη ιστορία του Κεφαλονίτη στρατηγού Κωνσταντίνου Σπ. Ρόκου, ήρωα του Αλβανικού μετώπου, ο οποίος ως Γενικός Επιθεωρητής Νομαρχιών Θεσσαλίας, με έδρα το Βόλο, έσωσε στα μαύρα χρόνια της Κατοχής 1.500 καταδικασμένους Εβραίους, σε αντίθεση με τα όσα έπραξαν άλλοι Γενικοί Επιθεωρητές άλλων περιοχών της χώρας και ιδιαίτερα της Μακεδονίας.

Ο Κωνσταντίνος Ρόκος (1886 - 1968), που κατάγονταν από την Άσσο της Κεφαλλονιάς, υπηρέτησε ως έφεδρος αξιωματικός στον Ελληνικό Στρατό και πήρε μέρος στην προέλαση για την απελευθέρωση της Μακεδονίας και της Ηπείρου, το 1912-1913, ενώ διακρίθηκε ιδιαίτερα στη μάχη στο Μπιζάνι, που υπήρξε η σημαντικότερη σύγκρουση του Α΄ Βαλκανικού πολέμου. Στη συνέχεια, ως γενικός αρχίατρος του Ελληνικού στρατού και στρατηγός, μετείχε στις μάχες για την απόκρουση της εισβολής των φασιστικών ιταλικών στρατευμάτων το 1940.

Το 1943, τοποθετήθηκε από την κατοχική κυβέρνηση της Αθήνας ως Γενικός Επιθεωρητής Νομαρχιών Θεσσαλίας και από τη θέση αυτή, τίμησε τη θέση του Έλληνα στρατηγού, ορθώνοντας το ανάστημά του εναντίον των βανδάλων του Ναζισμού, για να σώσει αθώους Έλληνες Εβραίους από τον άδικο φριχτό θάνατο στα κρεματόρια του Χίτλερ. Εκείνη την περίοδο, η Θεσσαλία δέχονταν τα κύματα των προσφύγων από τη Βόρεια Ελλάδα που προσπαθούσαν να προωθηθούν προς το νότο της χώρας και την Αθήνα για να σωθούν.

Όπως περιέγραφαν την περίοδο 1961-1962 οι εφημερίδες EL TIEMPO και Εβραϊκή Εστία:

"Καταδικασμένοι, επικηρυχθέντες, καταζητούμενοι των Γερμανικών ή Βουλγαρικών αρχών κατοχής της Μακεδονίας και Θράκης, ηναγκάζοντο να απομακρυνθούν προς νότον, όπου είχαν μεγαλύτερα πιθανότητα σωτηρίας ή όπου ηδύναντο ευχερώς να προσκολληθούμεν εις τας ενόπλους δυνάμεις αντιστάσεως. Ούτω η περιοχή της Θεσσαλίας ήτο μια περιοχή "διερχομένων" οι οποίοι εζήτουν προσωρινήν στέγην, τροφήν και προστασίαν.

Ο στρατηγός Κωνσταντίνος Ρόκος ήτο μεταξύ εκείνων εις τους οποίους αι ελληνικάί αρχαί είχαν αναθέσει την προστασίαν αυτού του μετακινουμένου προς νότον πληθυσμού, χωρίς βεβαίως ο κατακτητής να γνωρίζει επακριβώς τι συνετελείτο. Υπό την ιδιότητά του ως Γενικού Γραμματέως της Επιθεωρήσεως Νομαρχιών Θεσσαλίας, είχε την ευχέρειαν των μετακινήσεων και των ταξιδίων εις όλην την περιοχήν και επομένως εκ του πλησίον παρακολουθήσεως και εποπτείας του έργου περισώσεως των προσφύγων.

Ως ήτο φυσικόν, την ιδίαν οδόν σωτηρίας ηκολούθησαν και οι διασωθέντες προς

νότον Ισραηλίται της Θεσσαλονίκης. Από το ιδιότυπον αυτό "στρατόπεδον περισώσεως" διήλθον περί τους 1.500 Ισραηλίται. Ο στρατηγός Ρόκος εφρόντισε να στεγασθούν προσωρινώς εις οικίας της πόλεως ή των χωρίων της περιοχής, να λάβουν χριστιανικάς ταυτότητας, να εργασθούν ακόμη εις τοπικά εργοστάσια και να διοχετευθούν εν συνεχείς προς Νότον ή προς τους σχηματισμούς των βουνών της Εθνικής Αντιστάσεως".

Αυτή ήταν η πλούσια εθνική προσφορά του Κεφαλονίτη στρατηγού Κωνσταντίνου Ρόκου, Γενικού Επιθεωρητή Νομαρχιών Θεσσαλίας, που τίμησε την στολή του Έλληνα αξιωματικού, σε αντίθεση με άλλους στρατιωτικούς οι οποίοι πρόσφεραν με το αζημίωτο τις υπηρεσίες τους στον κατακτητή, βλάπτοντας τα εθνικά συμφέροντα.

ΠΗΓΗ: farosthermaikou.blogspot.com, 29.5.2020